

Megjelenik — hétfő ki-
vételével — lehetőleg
naponta a cs. és kir.
várparancsnokság jóvá-
—— hagyásával. ——

TÁBORI ÚJSÁG

Csapatok, parancsnok-
ságok és intézetek a
lapot 50-es oszlopok-
ban a 82. tábori posta-
nál is beszerezhetik.

A lap tiszta jövedelmét a Przemysl védelmében hősi halált halt m. kir. honvédek és népfelkelők özvegyeinek és árváinak támogatására fordítjuk.

Szerkesztőség: Royal-szálloda, II. 36.

Kiadóhivatal: Knoller és Fia könyvnyomdája.

Anglia és a mohamedánok.

Angliát expansiv külpolitikája, gyarmatainak és érdekszférája területének földrajzi fekvése áthidalhatatlan és kiegyenlíthetetlen ellentétbe sodorta a mohamedánsággal.

Az izlam világ két egymással gyűlölködő felekezete, a török sunniták és a perzsa schiiták egyaránt érzik, hogy Anglia az ő rovásukra, az ő kizsákmányolásuk és leigázásuk révén igyekszik világhatalmi állását fentartani, sőt öregbíteni.

Bizonyos igaz, hogy Angliának szüksége van Egyptomra. Szüksége van rá egyrészt a Nilus termékeny vidéke miatt, de még jobban azért, hogy az Indiába vezető utat a szuezi csatornán át magának biztosíthassa.

Nem is habozott Anglia és minden jog, sőt adott szava ellenére csalafintasággal és erőszakkal megkaparintotta Egyptomot s igája alá hajtotta a töle nyelvben, szokásokban, erkölcsben, műveltségben és főként vallásban egy egész világ által elválasztott tíz millió egyiptomi mohamedánt.

Pedig Törökországra is életbevágó kérdés Egyptom birtoka, főképp a balkáni háboru óta, amióta Törökország majdnem teljesen kiszorult Európából s így leginkább csak a termékeny — és az ő népével azonos vallású nép által lakott — Egyptom birtoka révén biztosíthatna magának a világpolitikában ismét számottevő szerepet és tekintélyes nemzetközi pozíciót.

De Perzsiát se kimélte jobban az angol kapzsiság. Valósággal megosztottak Perzsián Anglia és Oroszország. Perzsia déli részeiben az indiai szomszédság révén tulajdonképen az angol az ur, épen úgy, ahogy Perzsia északi részeiben a szomszédos orosz parancsol.

A viszonyok és körülmények szembehelyezték Angliának és a mohamedánságnak életérdekeit. Az összeütközés kikerülhetetlen. Politikai mesterfogásokkal lehetett késleltetni a leszámolás óráját, de a leszámolásnak el kellett következnie.

És már el is következett.

A kitört világháboruban a mohamedánság nem maradhatott tétlen. Fel kellett használnia a kedvező alkalmat, amikor az angol hatalommal szemben a siker alapos reményével veheti fel a küzdelmet: a létért való küzdelmet.

A pillanat komolyságától áthatva a sunniták és schiiták félretették a köztük fenforgó dogmatikus ellentéteket s a kö-

zös ellenség ellenben megtalálták az együttműködés alapjait.

Az Anglia és szövetségesei ellen kihirdetett és fényes sikerekkel induló szent háboru helyreállította a mohamedán világ egységét, közös erőfeszítésben kapcsolva össze az eddig széthuzó mohamedán felekezeteket.

Anglia helyzete egyre aggasztóbb. Egyiptomi csapatai a törökökhöz pártolnak át. Az egyiptomi nép készül lerázni a gyűlölt idegen uralmat. Már pedig Egyptom elvesztése nemcsak a Nilus termékeny völgyének, de a szuezi vízi út biztonságának elvesztését is jelentené, ami hamarosan az indiai gyarmatok elvesztését vonhatná maga után s a büszke Albion harmadrangu állam színvonalára süllyedne le.

Nem csoda, ha a szent háboru s az egyiptomi események és kilátások libabőrössé teszik az angol kalmár és bankár hátát s hidegessé lesz az egyébként oly ridegen flegmatikus angol politikus.

Minden kockán forog, s ilyenkor hazardjátékhoz ül a hidegvérű spekuláns, aki már csak úgy regresszálhatja magát, ha mindenét felrakja egy lapra, s várja a sors kedvező kegyelmét.

Ilyenformán tett az angol is. Egy lélekzetvételre megfosztotta a török szultánt az Egyptom feletti szuverenitástól és a törvényes kedvét az Egyptom feletti tényleges hatalomtól.

Sőt tovább ment, és megfosztotta a török szultánt, a mohamedán vallás kalifáját az Egyptom feletti vallási hatalomtól is. Egyik parancsát-leső engedelmes szolgáját ültette az egyiptomi trónra, és pedig nem is mint kedvét, hanem egyenesen mint szultánt, mint *kalifát*, elvárva tőle, hogy az igazi kalifa által elrendelt szent háborút az új kalifa Egyptomban leszerelje.

A sunniták és schiiták együttműködése által teremtetett mohamedán egységet megpróbálja megbontani új egyiptomi kalifa kinevezésével.

Csak egy dolog az, amiben Anglia téved. Abban tudniillik, hogy a mohamedánt az angol állampolgár mértékével méri.

Az angolnál a fő az üzlet. A fő az állam, amely az üzletet lehetővé teszi s annak biztosságot ad. Ha az angol állampolgárnak VIII. Henrik angol király azt mondja, hogy eddig a pápa volt a vallásnak a feje, ezután nem a pápa, hanem más valaki lesz az, ezt az angol hidegen tudomásul veszi, mert meleg érdeklődé-

sét az indiai hajójáratok és a gyapottermés-kilátások tanulmányozása köti le.

Nem így a mohamedán. A mohamedán tömeg azt sem tudja, hogy mi az állam, mi az államfő. Csupán csak azt tudja, hogy Mohamed vallásában van az egyedüli boldogság, s a próféta szent utóda az ő törvényes ura és parancsolója.

Ennek a mohamedánnak hiába mondja Anglia, hogy Mohamed utódát megfosztja a világi és egyházi hatalomtól, s hogy ezután más valaki: az angolok által kinevezett új szultán lesz az ur, aki a mohamedánok által mindenek fölé helyezett vallási hatalmat, a kalifátust is megkapja az angolok kezéből.

E téren Angliára keserű csalódás vár. Az angolok ezen kétségbeesett csinje egy császármetszéssel elvágta a lehetőséget annak, hogy a török szultán és a törvényes kedive Angliával valaha kibéküljenek,

Már pedig a mohamedán világ a törvényes kalifával fog tartani, s Anglia meg fogja emlegetni azt a napot, amikor a mohamedánoknak is próbált csinálni egy új anglikán vallást.

A legionáriusok jogállása.

Öfelsége a lengyel és ukrainai (ruthén) legionáriusok jogállására vonatkozólag a következő alapelveket állapította meg:

1. A lengyel és ukrainai (ruthén) légiónok „a háboru tartamára alakult önkéntes csapatoknak” tekintendők és tagjaik a mozgósítás következtében tényleges katonai szolgálatra alkalmaztatván, jogaikat és kötelességeiket illetőleg más katonai személyekkel azonos elbánásban részesülnek.

2. A cs. és kir. közös hadsereghez, a két honvédséghez és népfelkeléshez tartozó azon egyének, — akik a hadsereg-főparancsnokság, illetőleg az erre illetékes katonai központi főhatóság engedélyével a légiónokhoz osztattak be, — szolgálati vagy népfelkelési kötelezettségüknek légiónjuk kötelékében tesznek eleget.

3. A többi legionáriusok úgy tekintendők, mint akik az 1886-iki népfelkelési törvény alapján légiónjuknál önként jelentkeztek népfelkelői szolgálatra, és ezek belépésüket a népfelkelő-eskü letételével pecsételik meg.

4. Kegyelemből, esetről-esetre megengedhető, hogy a háboru tartamára a lengyel vagy ukrainai légiónokba önként belépett idegen állampolgárok és családtagjaik vagy hátramaradottjaik ugyanazon anyagi előnyöket igényelhessék, mint az osztrák és magyar legionáriusok, mindazonáltal csak oly feltétellel, ha állandó tartózkodási helyet Ausztria vagy Magyarország területén választanak és magaviseletük minden tekintetben kifogástalan.

HADI HIREK.

Az orosz hadszintér.

Nauenből jelentik: A legfelső hadvezetőségtől vett értesülés szerint Kelet-Poroszországban és Lengyelországban a Visztulától keletre a helyzet változatlan.

A Visztula balpartján a németek támadásai a kedvezőtlen időjárás dacára tovább fejlődtek.

Bécsből jelentik: A Biala és Dunajec között az oroszok nagyon heves támadásait visszavertük.

Francia hadszintér.

Nauenből jelentik: A nagy főhadiszállásról vett értesülés szerint Nieuportnál az ellenség megújította támadásait, de kísérletének nem volt semmi eredménye. A franciák támadását a tengerről a hajóágyuk tüze támogatta, de ez a német csapatokban nem tett semmi kárt, ellenben Westende néhány lakóját megölte, néhányat pedig megsebesített.

A franciák támadást kezdtek St. Georges tanya ellen, amelyről pedig a francia hivatalos jelentések azt állították, hogy az ő kezükben van. A támadás teljesen megheiusult.

Yperntől délre a franciák elfoglaltak néhány lövészárkot, miközben néhány tucat francia német hadifogságba került.

Az Arrastól északnyugatra fekvő vidéken a franciák több erős támadást intéztek a német állások ellen, de a németek mindegyik kísérletüket visszaverték.

Verduntól délre is megismételték a franciák támadásaikat, de hasonlóképpen eredmény nélkül. Ugyanigy jártak a franciák azzal a tervükkel, hogy visszacserezzék a Sennheimtől nyugatra fekvő magaslatot, amelyet a németek tegnap elfoglaltak.

Mailandban azt írja a „Corriere de la Sera“, hogy a francia népfelkelők legnagyobb része a gyakorlóterrről a harcvoalba megy.

Japán.

Tokióból jelentik: A parlament feloszlátása zajos jelenetek között ment végbe, amely valóságos botránynya fajult. A szigetpolitika és a kontinentális-politika hívei birokra mentek, s egyik képviselő súlyos sérüléseket szenvedett.

Angol veszteségek.

Az északi tenger partjai ellen intézett utolsó támadás alkalmával az angolok elvesztettek négy légi járművet.

Egy angol torpedóvadász elpusztult.

A „Princ Wilhelm“ nevű német kisegítő cirkáló elsüllyesztett négy angol kereskedelmi hajót.

Egyiptom.

Londonból jelentik hivatalosan:

Az angol külügyi államtitkár jelentése szerint a hadiállapot, amelyet Törökország idézett elő, szükségessé teszi, hogy Egyiptom az angol király védelme alá helyeztessék, és angol protektoratus alá kerüljön.

Törökország szuzerenitása Egyiptom felett ezzel megszűnt.

Egyiptomban kihirdették, hogy Abbas Hilmi kedive megfosztatott méltóságától. Utódjául Hussein Kemal, az előbbi kedive nagybátyja neveztetett ki és pedig nem is kedivévé, hanem Egyiptom szultánjává.

Az új szultán december 19-én foglalta el trónját.

Sir Artur Henry Mac Mahon alezredes Egyiptom angol főbiztosává neveztetett ki.

A francia kormány elismerte Egyiptom felett az angol protektorátust, mire viszont Anglia a maga részéről elismerte az 1912 március 30-iki francia-marokkói szerződést.

Habsburg fegyverben.*)

Theodor Porges verse után.

Habsburg fegyverbe hívta népeit!

Még áll a harc, döng még a sergek lépte,
S ma szól a dal! Ma hárfa van a kézbe
Az hirdeti Habsburg dicséretit.

Im összejött ez áldásos munkára

A művészhad. A hangok zengő árja,
S a szerzett élvezet, mind azt szolgálja,
Hogy könnyebb sorsra jusson hős, s az árva.

Elő tehát! Zengjen csodás zene,

Hangolva minden lelket hő imára

Ősz királyunkat népek Istene

Tartsd meg soká. Hőn ezt kívánja,
Habsburgok harcban álló minden nemzete.

Hangverseny.

Vasárnap este gyönyörű közönség töltötte meg zsufolásig a Sokol-egyesület Komarski-utcai nagytermét, hogy jelenlétével áldozzon az elesett hősök özvegyei és árvái javára s a régóta nélkülözött zenei élvezeteknek. A magas nivóju hangverseny a szent célon kívül is rászolgált a hatalmas érdeklődésre. Az a művészi munka, amit a szereplők — akik jó része a magyarság köréből került ki — produkáltak, elsőrangú volt. Schumann zenei finomságokban bővelkedő triója szépen érvényesült Várkonyi Béla dr., Steinbach Johann és Veress Andor dr. művészi előadásában, amely a kamarazene stílusához híven gyönyörűen olvadt össze. Várkonyi Béla dr. hatalmas művészi munkát végzett saját, igen melodikus és szépen felépített Koncert-Allegrojának és Liszt magyar rapszodiájának előadásával, amelyek után percekig zugott a taps. Steinbach Johann játszva győzte le Sarasate cigány (helyesebben magyar) impresszióinak nagy technikai nehézségeit s az ő játékában, a nagy spanyol művész feldolgozásában a darab lassu részei meghatották, friss részei fellelkesítették a hallgatóságot. Igen szépen adta elő Freiman Max főkantor az Alarcosbál és a Carmen operák egy-egy hatásos áriáját. Gyönyörködünk az egyesített honvéd- és Landwehr-zenekarnak kitűnő játékában, amely különösen a Lohengrin-részlet előadásakor hatott és a vegyes karok jól betanított énekében. A

*) A december 27-iki hangverseny alkalmával német eredetiben prologusként elszavalt költemény magyar fordítása.

hangversenyt Porges Theodor „Habsburg fegyverben“ című bevezetője nyitotta meg, amelyet fentebb magyar fordításban közlünk; utána az osztrák néphimnusz s a magyar himnusz állva hallgatta végig a közönség. A szépen összeállított műsort a Freiman Max szerzette Kusmanek-induló zárta be. A rendezőket köszönetilleti meg a sikeres hangverseny rendezéseért.

Farkas Elek hadnagy.

A legközelebbi előléptetések.

1915 februárra a tisztikarban újabb előléptetések vannak tervbe véve és pedig a következő terjedelemben:

Vezérőrnagyok lesznek az ezredek lovag Hoen Miksa ezredesig bezárólag.

Ezredek lesznek az 1912 november elsejével kinevezett alezredek.

Alezredek lesznek a vezérkarhoz és a tűzértörzshöz tartozó 1912 november elsejével kinevezett őrnagyok, — a műszaki törzsnél, a gyalogságnál, a tűzéségnél és a hadmérnökségnél az 1912 május elsejével kinevezett őrnagyok.

Őrnagyok lesznek a vezérkarhoz és a tűzértörzshöz tartozó 1909 november elsejével kinevezett századosok, — a műszaki törzsnél az 1907 november elsejével, a gyalogságnál az 1905 november elsejével kinevezett századosok.

Századosok lesznek a gyalogságnál, a vadász- és műszaki csapatoknál, a tábori és hegyi tűzéségnél az 1910 november elsejével — a lovasságnál, vonatinál, az egészségügyi és élelmezőtisztikarban az 1909 november 1-jével kinevezett főhadnagysok s az 1909 május elsejével kinevezett csapatszámvivő főhadnagysok.

Főhadnagysok lesznek a gyalogság-, a vadász- és műszaki csapatok, a lovasság, a tábori- hegyi és vartűzéség, továbbá a vonat- és egészségügyi csoport azon tisztjei, kik 1913. május elsején lettek hadnagysok. Az élelmezési és csapatszámvivőtisztek közül az 1911. november elsejével kinevezett hadnagysok.

TUDAKOZÓDAS.

Hartmann hadapródot értesitem, hogy az általa keresettel azonos vagyok. Sajnos, jelenleg a városba be nem mehetek, de bármikor szívesen látlak. Zeitler Imre, Pralkovce, Intervall, 5. század.

Brüll Ignác urnak. Örvendek érdeklődésének. Tudasson, mikor lesz Przemyslnben és én módját fogom ejteni, hogy ott találkozassunk. Siepzer hadnagy, Pralkovce.

Meteorologiai jelentés.

December 29.

December 28-iki megállapítás.

Hőmérséklet: Min. — 1 C°; Max. + 2 C°.

Viszonylagos nedvesség: 90—98%.

Szél erősség: 3—4 mp. Délkelet.

Barometer állás: 746—748 mm.

Felhőzet: teljes.

Prognózis 30-ikára: Hűvös. Délkeleti szelek. Változóan boros.